

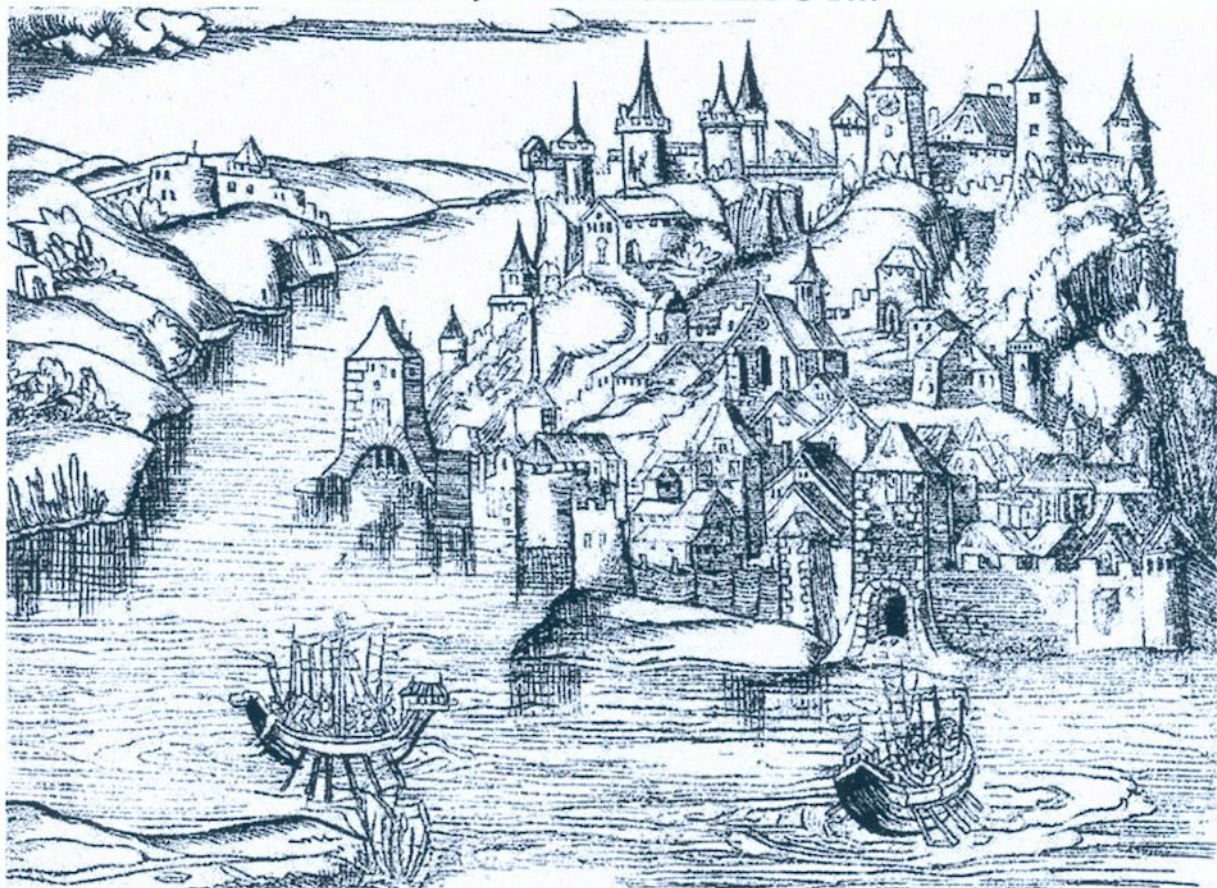
„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XIV. ÉVFOLYAM I. SZÁM * 2006. OKTÓBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Prédikáció a reformációra * Bemutatkozásunk a világhálón *
* Ravasz László: A magyar reformátusok szava * Gyermekünknek * Rólunk írtak * A sárospataki táborról *
* Illyés Gyula: A reformáció genfi emlékműve előtt * Magyar szemmel: Székely Himnusz, Wass Albert *
* Gyógyítani küldtél, Uram * 2005. évi egyházközségi statisztika * Hirdetések, hírek *

**ISTEN, ÁLDD MEG A MAGYART JÓ KEDVVEL, BŐSÉGGEL...
HOZZ RÁ VÉG ESZTENDŐT...**

**NÁNDORFEHÉRVÁR OSTROMA 550. ESZTENDEJE
SZENCI MOLNÁR ZSOLTÁRFORDÍTÁSA 400. ESZTENDEJE
A MAGYAR FORRADALOM 50. ESZTENDEJE
A KRISZTUS SZÜLETÉSE UTÁNI
2006. év**

Levél az Olvasóhoz!

Jó ideje már annak, hogy kezünkbe vehettük a 13 éve született újságunkat, a Radostyáni Siont. Voltak és vannak azóta már más újságok is. Talán mégis jótévesztés érzés olvasni és látni a régi formában az új sorokat. Sokat változott a világ, és benne a mi kicsiny világunk is. Községünkben új házak épültek-épülnek ebben az esztendőben is. Lett térköburkolatú járda, készült egy új játszótér, lesz malom-mulatánk, benzint is helyben vehetünk lassan, megépült a betonjárda a Csenkában. Egyzével sok mindenünk van. Lehetne talán más is, több is, de örüljünk annak és becsüljük meg azt, amink van. Lehetne példának okáért testvérfalu kapcsolatunk, örülnénk, ha lenne ilyen Radostyánnak. Mielőtt és alkalom kínálkozna rá, csak élni kellene tudni vele. Bizonyára erősítene bennünket. Kitekintésünk lehetne a tágabb magyar világba. És ami nagyon fontos ebben az életben, találkozások, kapcsolatok születhetnének. Az emberi kapcsolatok nagyon fontosak. Nélkülük üres a szépen kinéző, rendezett falu is. S ma nemcsak a külső kapcsolatok hiányoznak, úgy tűnik belülről is gyengül a faluközösség a belső összekötő kapcsolatok lazulásával. Ma már az általános iskolás gyerekek sem ismerik a falu egyik és másik végéről egymást. Járnak tízféle iskolába Mikolától Kazincbaretkáig. A lélek állapotát azután tükrözi a külső, a környezeté. Ezért szüretelni is ideje előtt kell, mert azt az egy-két művelt szőlőskertet hamar meglepi az édes bogycserepes seregély, hogy elvégezze a szőlősgazda munkáját. Azt akarom mondani, hogy sok a parlag, nemcsak az emberi szívekben, hanem az egykor gazdagon termő gyümölcsösök kertek, szőlőültetvények helyén is. Még a faluban sem művelnek sok kertet. A lakók egy része elöregedett, a többinek pedig már nem éri meg a földdel küszködni. Ilyenné tették és mi magunk is ilyenné engedjük tenni világunkat, életünket. Nagy rohanásunkban álljunk meg egy pillanatra, és gondolkozzunk el létünk értelmén. Lássuk meg hová jutottunk és vegyük számba lehetőségeinket. Vigyázzunk arra, amink van és arra, ami még magvan, s legyünk hálásak minden napnak az ajándékáért. Ne ragadjunk le mulandó dolgoknál, de lássuk meg azt, hogy mint világszerte vándoroknak és jövevényeknek mit kell tennünk földi életünk idején. Reményességünk pedig minden reménytelen helyzet ellenére legyen a minden jónak Adójában, az örökkévaló Istenben.

Radostyán, 2006. októberben

Várady Zsolt lelképásztor

REFORMÁCIÓ EMLÉKÜNNEPI PRÉDIKÁCIÓ

Alapige: Róma 1:16-17.

Kedves Testvéreim!

Reformációi emlékűnnepen vagyunk együtt. Hálát adunk Istennek azokért az áldásokért, amiket a reformáción keresztül adott ősainknek és ad nekünk is, ha figyelünk üzenetére. Ez az ige Luther Márton német reformátornak egyik fő vezérlője volt. Luther nem szégyellte a Krisztus evangéliumát, mely üdvösségre vezet a benne hívőket és megtisztítja az egyházat. Kövessük az evangéliumot, hiszen Isten ereje nyilvánul meg abban.

1., A Krisztusról szóló üzenet következetes elfogadásakor és az annak szellemében történő élés során megtapasztaljuk, hogy az evangélium Isten ereje. „Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, amellyel minden hívőt üdvözít, elsősorban zsidót, de görögöt is.” Ez alapigénk első nagy üzenete most.

Pál apostol tapasztalta, hogy a Krisztusról szóló tanúbizonyságai során nem szégyenül meg. Pál testileg gyenge volt, mégis mindenre volt ereje a Krisztusban, Aki őt megerősítette. Nem szégyellte, hogy arról beszéljen, miszerint a megfeszített Krisztust feltámasztotta az Atya Isten, ami azt jelenti, hogy elfogadta a világ megváltását. Nem tartotta vissza Pált, hogy erről beszéljen, pedig tudta, hogy a zsidóknak ez vallási botránkozást okoz, másrésről a görögök bolondságnak tartják. Vállalta az apostol, hogy saját népe eretneknek tartsa és üldözze, életére törjön, de azt is, hogy a művelt és kevésbé művelt pogány görögök kinevessék és eszementnek tartsák.

Dr. Luther Márton wittenbergi egyetemi tanár és városi plébános sem szégyellte az evangéliumot, mert tudta, hogy Isten ereje az. Maga is tapasztalta addigi élete során. Nem szégyellte az evangéliumot akkor sem, amikor 1517. október 31-én 95 vitatételt szegezett a vártemplom kapujára, hogy így tegye közhírré felismerését. Nem szégyellte az emberek elé tárnai, hogy nem ért egyet azzal, hogy az egyház nevében pénzért bűnbocsánatot árusítanak egyes egyházi személyek és még írásos tanúsítványt, bűnbocsátó cédulát is adnak róla. Nem is akart egyebet tetteivel, mint elérni, hogy tisztázódjék az, hogy Isten bocsáthatja meg a bűnt és szűnjék meg a bűnbocsánat pénzért történő árusítása. Dehogyan akart ő egyházszakadást, gyökeres reformációt.

2., Kegyelemből tekint igaznak Isten a Krisztus áldozatáért. „Az igaz ember pedig hitből fog élni.” Ez alapigénk második nagy üzenete. Luther ebben találta meg a választ arra a kérdésre, hogy mi a megigazulás módja. Nem saját korának és egyházának a felfogása a helyes e kérdésben, mert nem az egyház üdvintézménye, szent papi rendje – aminek Luther is tagja volt –, a hívek önsanyargató jócselekedetei üdvözítenek, hanem Isten kegyelme, ami Krisztusban jelent meg. E kegyelmet pedig hitel ragadhatja meg az ember. De ez a hit Isten ajándéka. Isten ajándéka a kegyelem és az annak elfogadására lehetőséget adó hit is.

Személyes és buzgó kapcsolat jön létre Isten és ember között a hit által. Nem kell más közbenjáró csupán Krisztus és megérezzük, hogy Krisztus megváltó tetteért Atyánkká lett Isten. Kegyelemesen gyermekeivé fogad. Úgy tekint, mintha soha semmi bűnünk nem lett volna. A hit összekapcsol az Istennel, ugyanakkor testvérekké tesz mindazokkal az emberekkel, akik ezzel a hittel hisznek. A hit aztán hálaára indít és az evangélium hirdetőjévé tesz. Megtapasztalhatom a csodát, hogy nem szégyellem a Krisztus evangéliumát.

3., Hálából cselekszik jót a kegyelemből hit által megigazult ember. A hit eloszlatja a féltelmünket, a bizonytalanság érzését. Biztonságban érzi magát a hívő ember. Isten gondviselését érzi. De ez a boldogság és lelki békesség arra kötelezi, hogy ne szégyelljen erről beszélni, és ne szégyelljen ennek megfelelően élni. Új erkölcsiséget kap. Ennek a mi világunknak múlhatatlanul szüksége van a hitben történő megújulásra. Egy elistentelenedett magyar népnek az igaz keresztyénség megismerésére. A lelki békére, a biztonság nyugalma. Mindebből új tetterőt, nemes tetterőt kap. Nem szégyell becsületes, segítőkész, jó keresztyén, jó református és jó magyar lenni. Testvérei vagyunk egymásnak a Krisztus váltsága által, ha hiszünk benne. Keresztyén testvérei mindazoknak, akik ezt hiszik, még ha egy kicsit másképpen fogalmazzák is azt meg. Testvérei vagyunk népünk, nemzetünk tagjainak. Önzés helyett tudjunk egymásért felelősséget vállalni. Ne cselekedjünk a viszály cselekedeteit. Ne szégyelljük egymástól és a világtól, hogy mi keresztyének és magyarok vagyunk. Isten ajándéka, hogy az egyház és a nemzet tagjai lehetünk. Istennek tervei vannak velünk, egyházunkkal, nemzetünkkel, ezért akar reformálni, megújítani most is bennünket. Fogadjuk el kegyelemből az üdvösség ajándékát hit által és ne szégyelljük azt. Ámen.

Dr. Dr. Csohány János egyháztörténet professzor

**A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG
BEMUTATKOZÁSA A VILÁGHÁLÓN**
<http://www.parokia.hu/template2.php?id=871>

„Összes szellemi javainkkal fel kell hurcolkodni az internetre... a túlélés érdekében.” (Kányádi Sándor)

[BEMUTATKOZÁS](#)

[PANORÁMA A TÁTRÁVAL](#)

[HARANGTORNYUNK](#)

[ÚJSÁGUNK, A RADOSTYÁNI SION](#)

[A TEMPLOMRÓL](#)

[ÉRDEKESSEGEK](#)

[KAPCSOLÓDÓ OLDALAK](#)

[KRÓNIKÁT ÍRUNK](#)

[LELKÉSZEINKRŐL](#)

[NÉHÁNY EGYSZERŰ VERS](#)

[EGY KERT CSODÁI](#)

[A FALU RÉGEN](#)

[IGAZSÁGOT MAGYARORSZÁGNAK!](#)

[RADOSTYÁNI IDŐJÁRÁS](#)

[A HARANGOKRÓL](#)

[A PITYPALATTY-VÖLGY VALLÁSI ÖSSZETÉTELÉRŐL](#)

[DIAVETÍTÉSEK](#)

[PRESBITÉRIUMUNK](#)

[ISKOLÁNK](#)

[A KELTA FALU](#)

[KAPCSOLATFELVÉTEL](#)

Tavasztól több mint 3000-en látogatták meg honlapunkat, ahol hírek, események, fénykép-albumok, érdekességek egész sora várja a szükséges technikai eszközökkel felszerelt érdeklődő embereket akár egy pillanat alatt Ausztráliától Amerikáig, vagy a jó öreg Kontinens egyik csücskétől a másikig. Szeretettel ajánljuk honlapunkat mindnyájuknak a fenti világhálós címen.

Jelenleg az itt látható alfejezetek szerint tagolódik a honlap. Megismerhető templomunk története, egyedülálló tornyunk páratlan csodája, újságunk korábbi számai, falutörténet, tanulmány a völgy vallási változásairól az elmúlt 150 év során, harangjaink hanyattatott története, 2006. esztendő eseményei képekkel, albumokkal, hívek, presbiterek, esküvő, temetés, keresztelő, parókia-kerti virágcsodák, kelta elődeink hagyatéka, egy iskola évszázadai, lelkészek, tanítók névsora, magyar sorskérdések, de még a radostyáni időjárás is olvasható, megtalálható itt. Találkozhatunk a honlapon versekkel és prédikációkkal is. A „kapcsolódó oldalakon” más érdekes lapokra ugorhatunk, így országos, kerületi vagy egyházmegyei református oldalakra, a Pitypalatty-völgy külföldi honlapjaira, helyi ge-

A Szerkesztő

ládakeresők élménybeszámolóit olvashatjuk, Radostyán légifelvételeiben gyönyörködhetünk.

A MAGYAR REFORMÁTUSOK SZAVA

Ravasz László 1956. november 1-i rádiószózata

A magyar református egyház csodálattal és hódolattal adózik a nemzeti felkelés hőseinek: diákoknak, munkásoknak, katonáknak, férfiaknak és nőknek, akik erkölcsi felszabadulásunk győzelmét vérük hullásával kivívták.

Anyai fájdalmában siratja el a hősi halottakat: minden magyart, aki életét adta ebben a küzdelemben, s vére árán még drágábbá tette mindnyájunk számára a magyar szabadságot. Csókot a sebekre, virágot a sírra! Minden sebre és minden sírra, de közöttük különösen fájót és különösen könnyest annak a két fiatal hittanhallgatónak, két református teológusnak a sírjára, aki az Alma Mater kapujától pár száz méternyire hősi halált halt.

A magyar református egyház büszke arra, hogy ez a forradalom tiszta volt és a nemzeti becsület védelme alatt állott. Nincs hőbb imádsága, mint hogy az is maradjon!

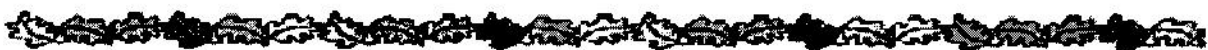
Bűnbánattal valljuk meg, hogy az egyház, mint földi intézmény, kényszerűségeen felül is engedte magát megkötöztetni a vele halálos ellentétben álló politikai hatalom erőszakától és cselekvésitől, s emiatt örökkévaló lelki céljainak szolgálatában is kárt vallott. Most éppen azzal foglalkozik, hogy ezeket a kötelekeket lehányja magáról. Kéri a világ összes keresztyén egyházainak, különösen az Egyházak Világtanácsának és a Presbiteri Egyházak Világszövetségének testvéri segítségét talpraállításához és a rendelt életútján továbbhaladáshoz.

Kéri a lelkipásztorokat, hogy legyenek népünk élő lelkiismerete. Mint az Ige hú sáfárai, tisztán és bátran tolmácsolják Isten irgalmas üzenetét, vigasztalásul, feddésül és világosságul. Kérjük a presbitereket, mint magyar népünk, s különösen a falu társadalmának demokratikus úton kiválogatott elitjét, hogy a nemzeti egység, a társadalmi igazságosság és a tatvéri szeretet szolgálatában példaadóan elől járjanak. A nemzeti egység mindent átfogó keretében építsék a keresztyén egyházak és hívő lelkek erkölcsi szolidaritását, különös tiszteletben tartván mindenkinek meggyőződését és lelkiismereti szabadságát.

A forradalomnak nemcsak a reakció az ellentéte, hanem az anarchia is. Még gondolni se merjen senki az elmúlt rendszereinek visszaállítására! A forradalom vívmányainak a megőrzése és továbbfejlesztése, hibáinak megigazítása és igazságtalanságainak jóvátétele lehet egyetlen célunk. De ugyanakkor védekeznünk kell az anarchia ellen is. Életfeltétel, létkérdés, hogy mielőbb helyreálljon a rend, a nyugalom. A bűnösök elfogása és elítélése az állami szervek és a független bíróságok feladata és sohasem lehet egyéni akció tárgya.

Mikor az ostrom után a pincéből feljöttünk, a Kálvin téri templomban az első gyülekezeti istentiszteleten – akkor lőtték a templomot Budáról s a kitört templomablakokon besüvített a hóvihar – ez volt a prédikátor alapigéje: „Ne tévelyegjete, Isten nem csúfoltatik meg. Valamit vet az ember, azt arathatja is.”

ÜDV AZOKNAK, AKIK AZ IGAZSÁG ÉS SZERETET MAGVETÉSÉT VÉGZIK!

GYERMEKEINKNEK

Kedves Gyermek! Találjátok meg a rajzon az összes állatot, majd szépen színezzétek ki azokat! Igaz, milyen csodálatos az Isten teremtett világa? Milyen sok állat él benne, mennyire változatos? Ha ügyesek vagytok, rajzolhattok valami hasonlót akár növényekkel, virágokkal is.

RÓLUNK ÍRTA AZ ÉSZAK-MAGYARORSZÁG NAPILAP:

Koncert és betlehemes

■ Több mint százan örvendezhettek az énekesekkel együtt a radostyáni hangversenyen.

Radostyán, Sajólászlófalva (ÉM) – Vágó Zoltán tanár úr és lelkes csapata, a kazincbarcikai gimnázium Bach Kamarakórusának leányai december 18-án, advent 4. vasárnapjának délutánján is kitétek magukért. A Radostyánban már hagyományossá vált, magas művészi szinten és nagy igényességgel előadott, a karácsonyi örömhírt sugárzó tiszta szívből jött adventi hangversenyen több mint százan örvendezhettünk hallgatók az énekesekkel együtt. A műemlék templom, az észak-borsodi falu közepén az ötven méter magas hegyen épült fűthetetlen és üresen ri-

deg középkori „erősség” megtelt a szívek melegségével. Felejthetetlen és lélekemelő órával gazdagítottak ismét bennünket a kazincbarcikai lányok.

Maguk készítették

Az emlékezetes koncerti napot követő estén, december 19-én nem kevesebb gyönyörűséggel töltött el bennünket, amikor a sajólászlófalvi Kuc-

.....

Az énekkarnak és az óvisoknak köszönettel tartoznak a református hívek

VÁRADY ZSOLT LELEKÉSZ

.....

kó Óvoda nagycsoportosai látogatták meg a radostyáni híveket gyülekezeti házukban. Borosné Dobroviczky Erika óvónő kedves betlehemes mű-

sort tanított meg a kicsit izgulós, de nagyon talpraesett gyermekeknek, akik láthatólag nagyon élvezték az ideillő, maguk készítette jelmezekben előadott szerepjátszást. Őket is, mint az előző estén a kórustagokat, a radostyáni asszonyok által sültött finomságokkal, meleg teával és szendvicsekkel vendégeltük meg.

Az énekkarnak és az óvisoknak hálás köszönettel tartoznak a radostyáni református hívek. Reménység szerint 2006 decemberében ismét megörvendeztetnek majd bennünket, közölte lapunkkal Várady Zsolt református lelkész Radostyánból.

www.boon.hu
<http://hitek.boon.hu>
 További hírek!

A sárospataki tábor élményei

Sárospatak egy gyönyörű város. Nagyon szép a temploma és a kollégiuma. Itt minden nyáron az egyház, táborozást szervez.

Nyáron egy hetet töltöttünk ott. Első nap megkaptuk az azonosítót és a szállást, na meg a szobatársakat. Minden nap volt szervezett program, például: lovaglás, kirándulás, akadályverseny, ijazás, agyagozás, gyöngyfűzés, városnézés, sziklamászás, gyalogtúra és minden nap, strandolás valamint reggel és este istentisztelet volt. Finom és változatos ételek, barátságos és gyermekszerető pedagógusok, gyönyörű környezet, jó programok, vidámság, nevetés és sok-sok barátság kialakulása jellemezte a hetet. Különböző helyen élő gyerekek mind egyforma odafigyeléssel, lelkesedéssel vettek részt a délelőtti egyházi órákon. Sajnos nagyon hamar eltelt az egy hét, de sok szép élménnyel, ajándékokkal és az új barátok emlékeivel érkezünk haza.

Köszönjük az egyházközségnek, hogy ilyen lehetőséget kaptunk és reméljük, hogy jövőre is elmehetünk.

Egy táborozó: Szeszák Fruzsina

Illyés Gyula: A reformáció genfi emlékműve előtt

Száznegyvenháromat léptem; ez a hossza
a szobor sornak. Hírnök, ki megölt
milliók végső tisztelgését hozza,
úgy mentem el a Nagy Gléda előtt.
Kálvin, Knox, Farel, Béza! S bika fővel
a hadrakelt hit zord hadnagyai;
a Vilmosok! És Coligny és Cromwell
– ők néztek rám – s a szablyás Bocskay!...
Hátrálnom kellett közelükből: mindet
nem fogta össze csak messzibb tekintet.
Fölhúzódtam a kert felé, a fákig
s lelkemben is hús tárgyilagosságig.

S most mintha ők
álltak volna kaszánya-számadáson
az én szemem előtt,
feszesen-katonásan
kilépvén éppen akkor
a háttérül kapott nagy szikla-falból
s abból a másik, épp oly teli tömbből,
a mögójük kövesedett időből.
Addig jöhettek, maguk is meredt
kövek a napfénybe, hol nem lehet
szavuk már. Szavuk immár csak a tett,
mely idővel ad magyarázatot!
Holtak, vigyázz-ban állók, szóljatok!

Vagy előbb én beszélhetek?
Kik ott álltatok, „nem tehetve másképp”,
mert ez vagy az, de megalkuvás nincsen,
mert a langyosat kiköpi az Isten,
kik után tárgyként maradt fenn a szándék,
Mennyi az igazság még öklötökben,
mely négy százada oly nagy esküt markolt,
mely kőbe s örökléthe görcsösödten
tartja ma is a bibliát s a kardot?
Mit adott, melyre fölgerjedt szerelmes
dühével törtetek, a cél, ahogy
elértétek?

Ti kérditek?
S ha nem lesz
örömötökre meghallanotok?
Elmondom. Épp mert nekem is keserves.

Álltatok, égve az Úr igazától;
állt szemközt épp oly tüzellel teli tábor;
aztán dönteni kezdett ezredegyszer
az ész helyett a fegyver
s a láng.

Hogy várja örök üdv a lelket:
rángtak milliószám kínban a testek
csatamezőn, bitófán, vérpadon,

karón, keréken, meg a fájdalom-
szerzés új mestergépein; növesztett
egymással szemben erdőnyi keresztet
Jézus példája, végig Európán;
égték, hogy égjen itt a kép s a „bálvány”,
ott a „csalárd könyv” – városok és falvak,
hol újra emberhúst faltak a félvad
zsoldosok, eladdig míg tűz a tüzellel,
nem állt egymással szemben bűn a bűnnel,
eladdig, míg nem jött – a győzelem?
Az idő. Okosan, türelmesen
s némi humorral.

A kétféle had
és hit várai szemközt állanak
ma is, az én hazámban is; a zordon
fehér-falú s arany-cifrázta templom
vén tornyai még ágyúként vitáznak
minden beharangozáskor, vasárnap
papjaik bent még ősimód dörögnek,
de kijövet az utcán átköszönnek
s ujjon mutatják, hogy hány órákor
s kinél lesz ferbli-kör vagy harcsa-tor
s egy kis ital.

Szép. Magam is helyeslem;
ha pap vagyok, magam is így cselekszem:
„értsük meg egymást!”

De nem volt nagy ár
mégis a harminc évi dőghalál,
d'Aubigné dühe, Coligny halála,
Szent Bertalan bosszútlan éjszakája,
fél Németország, a ketté törött
Európa s hogy itt volt a török
százötven évig és a mi hazánk... –
Ez lett a „győzelem”? Ezt küldte ránk
Isten azzal, hogy „napként kimutatta”:
nem érte folyt a harc, hanem miatta;
ilyen volt, mit díjul szánt, a jövő:
– mert volt-e vajon győztes, kit nem ő
rendelt eleve győzni?

Győztetek.
Maga a Sátán győzött veletek!
Balekok voltatok, mind! Hátra arc!
Nincs jogotok egy lépés sem előre,
törlődjétek be kőbe és időbe.

Elveszett – eleve! – a harc!
– mondtam keményen, mint aki magára
támad először is az igazával;
majd:

Megbuktatok! A haddal simára
törölt kontinenst – e fekete tábla –
közepére mi íratott eredmény?
Egy betű, egy már tréfának sem új

buta betű s az is csak magyarul:
mért több a keresztyén, mint a keresztyén?
Értelmet annyi millió halott
véréből ennyit párolhattatok,
midőn – feledve, kinek mi a dolga –
karddal csaptatok ti is a Csomóba:
a Földadatba, mely épp a kötés
kibogozásával szép és merész.
Ez az „eredmény”!

És ha – ez se volna?!

– Kondult bennem is, ahogy várható volt,
A túlsó torony az innen valóra
(és attól fogva mind a kettő bongott)
s kelt ezredszer is – alig finomodva –
bennem az két ősz ádáz szó-birokra:
a mindig úrhitű tolnai pásztor
s a csupa dac sárréti prédikátor.
Mert mi szorította kézbe a fegyvert?
Nem a rossz ellen támadt, aki felkelt?
S ha annyi sem lett volna harc? Ha szótlan
„hal el a hit” a „római mocsokban”?
Ha arra tart eszme s világ, amerre
a „tiarás templom-kufár” vezette,
ha nincs, ki a bűnnek ellenszegül
s – ha úgy fordul, hát reménytelenül,
De csak annál szebb önfeláldozásképp –
ma hol vagyunk?! Akkor tán elmarad
a kín, a vér, akkor nincs áldozat,
nincs – inkvizíció?!

Ha – bár „hiába” –

Gusztáv Adolf nem ül harci lovára,
s jobbágy-iga helyett nem vágynak inkább
fegyvert ölteni a toulouse-i tiszták,

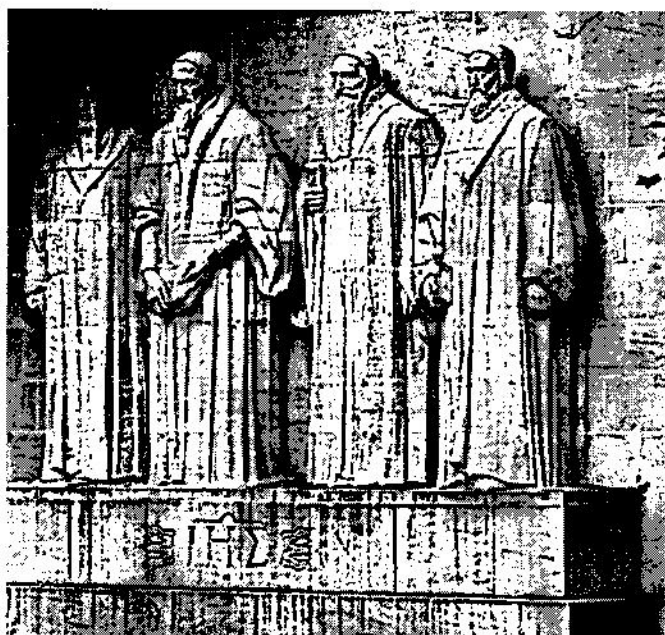
valdeusok, husziták, Bocskay
fráskötő se tudó hajdú,
hiszed, hogy lett volna béke, olyan bár,
amilyet az imént lemosolyogtál?
Hiszed, hogy volna olyan-amilyen
magyarság, ha nincs – Kálvin?

Nem hiszem.

Vagy mást mondok: szobádban volna villany,
ha nem lép Giordano Bruno a tűzbe?
Hol kezdődött, hogy atomerő is van
s holnap rakétán repülsz ki az űrbe?
Övék az érdem, kiket sem a máglya
nem riaszthatott vissza, sem a gálya –
sem harcaik bukása,
a léptenként fölmeredő „hiába”!

Látták, vagy nem a céljuk,
azt jól látták, hogy nincs visszafelé út:
a múlt, ahogy füst-vetve összeomlott,
úgy lökte őket, mint löpor az ólmot:
előre! És ők vállalták a sorsot –
Mondd hát velem, hogy dicsőség reájuk!

Álltam némán, hírhozó katonájuk,
már azt forgatva, hogy én mit kapok,
nem is ötőlük magyarázatot:
a tettektől, amelyek – akár a gyermek –
magukért csak felnőtt korban felelnek.
Végül, ezt mondtam, önvigasztalásképp:
volt bárkié a szándék,
maga az Isten se tudhatta másképp.
(1946.)

A reformátorok szobra a genfi emlékfalon

MAGYAR SZEMMEL

SZÉKELY HIMNUSZ

Ki tudja merre, merre visz a végzet,
 Göröngyös úton, sötét éjjelen.
 Vezesd még egyszer győzelemre néped,
 Csaba királyfi, csillag ösvényen.
 Maroknyi székely porlik, mint a szikla,
 Népek harcának zajló tengerén.
 Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja,
 Ne hagyj elveszni Erdélyt, Istenünk!

Kigyúlt a mennybolt, zeng a Hadak útja,
 Csaba királyfi gyűjti táborát.
 Szűnik az átok, kiapadt a kútja,
 Szívünkön égi öröm lángol át.
 Hiába zúgysz már, gyűlöletnek árja,
 Megáll a szikla, nem porlik tovább.
 Imánk az Istent újra megtalálja,
 Köszönts ma, népem, üdvöd hajnalát!

Wass Albert

Ne verjétek a melleteket hangos szóval dicsekedve, hogy kik vagytok, s mik vagytok, mert magatokban semmik sem vagytok. Tetteitek tegyenek tanúságot rólatok, nap-nap után. Magyaroknak teremtett benneteket az Úr, s ennél fogva csak magyarságotokban s magyarságotokon belül lehettek azok, akiknek az Úristen megtervezett benneteket egyenként és külön-külön. Aki közületek embernek nem jó, az magyaroknak is csak alávaló lehet.

(Zsoltár és trombitászó)

Ne ítélkezzetek egymás fölött, de legyetek mindenben igazságszeretők, egymás irányában türelmesek és háládatosak. Gondolataitokban tisztességesek, cselekedeteitekben becsületesek, s minden dolgokban tökéletesek.

(Magyar pólus)

Juhász Gyula: Halottaink (részlet)

Halottaink közt legnagyobb halott,
 Közös anyánk, hazánk is ott van, ott!

A dús, a boldog, drága szép haza,
 Ma csonka, béna, vérző és kusza.

Nincs e világon annyi koszorú,
 Mely eltakarjon, áldott szomorú,

Nincs annyi könny, mely méltón elsirat,
 És sebeidre írt ad és vigaszt.

Ne is legyen! Szót, könnyet már ne ejts,
 Magyar, virágod egy, a nefelejcs!

És addig nem lesz élet, béke sem,
 Míg föl nem támad ő, győzelmesen!

Várady Zsolt: GYÓGYÍTANI KÜLDTÉL, URAM

Gyógyítani küldtél, Uram,
Kötözni súlyos sebeket,
Igédet bíztad rám,
Hogy hiddessem azt,
S gyógyítson szent szavad.
De haszontalan szolgál voltam én,
Nyomomban nem gyógyult a seb,
Olykor nőtt a fájdalom,
S még vérezőbb lett a seb.
Pedig Te gyógyítani küldtél, Uram.
De Igéd szavát szám erőtelen rebegete,
Nem érezte, mily nagy az ereje:
A mustármagnyi hit, melyet szül,
hegyeket mozgat meg.
De a hegyek mozdulatlan meredtek,
S nem gyógyultak a sebek.

Ó, bocsáss meg, mindenható Úr,
Engedetlenségem bűnömül ne ródd.
Fogd meg kezem, ragadd meg lelkem,
vezess engem!
Az Ige, mit rám bíztál hirdetni
Bátran zengjen ajkamon,
S gyógyítson szent szavad
Nagyon, de nagyon!
...hogy végre gyógyuljanak a sebek
S mozduljanak a hegyek.
Hiszen Te gyógyítani küldtél, Uram,
Kötözni súlyos sebeket.
Ha bölcs akaratod rám bízta
Gyógyító szent szavad,
Engedd hirdetnem, nem mint haszontalan,
De engedelmes gyermeked, azt! (2006. aug. 23.)

A Radostyáni Református Egyházközség 2005. évi statisztikája

Istentisztelet volt 104 alkalommal, mikor templomba hívott a harang szava.

Keresztelő: 1 fi, 1 nő, összesen 2 fő: Kövesdi Alexandra Szofi, Tulák Marcell Bence; felnőtt **konfirmáció** 3 fi: Karsza Ádám, Király Szabolcs, Rác Gábor; **esküvő:** egy tiszta református pár: Király Szabolcs és Király Lilla, **temetés:** 2 fi, 5 nő, összesen 7 fő: Janschich Jánosné Szűcs Katalin 47 é., özv. Szőke Jánosné Vadnai Juliánna 88 é., Petik László 69 é., özv. Koós Károlyné Vadnai Mária 76 é., Bata László 47 é., id. Sz. Kós Jenőné Gál Zsuzsanna 70 é., Szabó Imréné Juhász Piroska 68 é.

Úrvacsora hatszor volt. Bőjtre ö. Janschich János (8, 21; 29), húsvétra Kiss János (20, 33; 53), pünkösdre Gál Gyula (9, 23; 32), újkenyérre Lukács Géza (18, 40; 58), újborra özv. N. Szabó Lajosné (9, 21; 30), karácsonyra Sarkadi István (19, 28; 47) adták a szent jegyeket. 2005-ben úrvacsorázott összesen: 83 fi, 166 nő, **összesen 249 lélek.**

Isten dicsőségére: özv. Janschich János 5.000.-, özv. Bata Imréné 5.000.-, özv. Bakos Mátyásné 1.000.-, Gál Gyula 5.000.-, Karsza Ádám 5.000.-, Király Szabolcs 5.000.-, Lukács Géza 5.000.-, özv. G. Lukács Jánosné 2.000.-, özv. Nánási Józsefné 1.500.-, N.N. 5.000.-, özv. Demeter Károlyné 1.500.-, V. Lukács Jánosné 3.000.-, özv. Bányász Józsefné 1.000.-, S. I. 6.500.-, özv. G. Lukács Jánosné 1.000.-, özv. Hausel Pálné 2.000.-, özv. Svingor Jenőné 1.000.-, Schweitzer Jánosné 3.000.-, ifj. Kós Jenő 4.000.-, összesen: **62.500.- forint.**

Emlékharangszó volt: nh. Zakar Béláné, nh. Janschich Jánosné, nh. Gór Lászlóné, nh. Hausel Pál, nh. Gábor Józsefné emlékére.

Máshol történt temetés alkalmával szólta a harang: özv. Oláh Ferencné Lukács Erzsébet, Kupcsik Istvánné Pelles Mária, Gyúker István, G. Lukács Barna temetésekor.

Templomrenoválásra adtak: özv. Miklós Ferencné 1.000.-, özv. Tóth Sándorné 5.000.-, N.N. 10.000.-, N. Szabó György 4.000.-, özv. Szabó Károlyné 1.000.-, özv. Demeter Károlyné 2.000.- forintot, összesen: 23.000.- forintot.

A templombelső megújult 384.453.- forint értékű munkával.

Toronyra adott: V. Lukács Jánosné 5.000.- forintot.

Temetői bevétel 30.000.- forint volt.

Éves perselypénz: 358.383.- forint volt.

Éves egyházfenntartói járulék: 537.000.- forint volt.

2006-ban egyházfenntartói járulék 3.500.- forint fejenként.

HÍREK, HIRDETÉSEK

Október 31-én este 5 órakor tartunk istentiszteletet a reformáció ünnepe alkalmából a templomban.

November második hetében a Pitypalatty-völgy, valamint Alacska és Sajószentpéter közös bűnbánati alkalmakat szervez az alábbi beosztással: **november 6-án, hétfőn Alacska**n, november 7-én, **kedden Varbón**, 8-án, **szerdán Radostyánban**, 9-én, **csütörtökön Sajókápolnán**, 10-én, **pénteken a sajozentpéteri Kálvin téri templomban**. Ezek a bűnbánati alkalmak este 5 órakor kezdődnek.

November 12-én, délelőtt 10 órakor az újbori hálaadás alkalmával **úrvacsorát** osztunk a templomban.

November 16-tól, csütörtök esténként **bibliaórát**, illetve **vallásos esteket** tartunk a gyülekezeti teremben.

November 19-től a vasárnapi **istentiszteleteket** is a **gyülekezeti teremben** tartjuk meg.

Ugyancsak novemberből elkezdi próbáit a **Soli Deo Gloria ifjúsági ének**kar **péntek esténként 6 órai kezdettel**. Szeretettel várjuk a régi és új énekelni vágyó testvéreket. Első próba **november 17-én** este 6 órakor a gyülekezeti házban.

December első vasárnapján, **advent első vasárnapján** a lelkipásztort a budapest-kispest-rózsatéri **egyházközségbe** hívták meg **igét hirdetni**. Nyáron egy ott szolgáló presbíter testvérünk volt többedmagával a mi vendégünk.

Az egyházközség történetéről, híreiről a **világhálón** is olvashatni. Oldalunk címe: <http://www.parokia.hu/template2.php?id=871>.

A 2006. év eddigi jelentősebb eseményei:

Február 4-én presbíteri vacsora volt a régi és a január 1-től hivatalban lévő presbíterium tagjainak. A csodálatos halászlét polgármesterünk készítette, az asszonyok pedig különleges túrócsuszát tálaltak fel második fogásként. Köszönetet mondunk érte.

Február 24-25-én lelkész-gondnoki konferencián voltunk Berekfürdön.

Február 12-én szeretetvendégségen találkoztunk a parasznai testvérekkel, hittanosaink, kántorunk előadásában, valamint szavalatban gyönyörködhattunk.

Március 4-én temették el V. Lukács Jánosné született Gál Erzsébet asszonytestvérünket.

Március 6-án egyházlátogatás volt, Alexa Gábor mezőcsáti és Vadnai Zoltán nagybarcai lelkipásztorok jártak itt.

Március 12-én eltemették Kollár Jánost.

Március 18-án presbíter-gondnok-lelkészi konferencián vettünk részt az egyetemen.

Április 15-én megesküdt Kmetty István Zsolt és Kacsur Juliánna, és megkereszteltük első gyermeküket.

Húsvéti legátusunk Mike Martin I. éves debreceni teológus volt.

Április 20-án adtunk kereszttyén végtisztelességet Kocsis Balázs feleségének, a 32 esztendőskorában hosszú, súlyos betegség után elhunyt Gál Adriennek.

Április 23-án Rőczei Szabolcs keresztelődje volt.

Április 28-án radostyáni hittanos óvodások szavalóversenyen vettek részt Felsőzsolcán.

Április 30-án a lelkipásztor Losoncon és Rimajánosiban volt vendégigehirdető.

Május 6-án kántorunk, Kúttor Diána elballagott a Miskolci Lévy József Református Gimnáziumból, az ünnepségen, a zsúfolásig megtelt Kossuth utcai templomban szót énekelt.

Május 7-én anyáknapja ünnepség volt a templomban.

Május 18-án lengyel harangöntők jártak műemlék tornyunkban.

Május 25-én a sajozlászlófalvi Kuckó Óvoda nagycsoportosai átsétáltak az áldozócsütörtöki istentiszteletre, a templomba.

Május 26. Óvodai hittanévzáró a parasznya-radostyáni óvodában.

Május 28-án 12 ifjú konfirmált.

Pünkösdkor legátusunk Varga Sándor volt.

Július 3-8-ig radostyáni fiataljaink Sárospatakon voltak táborozni.

Július 23-án Oláh István kispest-rózsatéri presbíter tartott beszámolót egyházközségükről.

Július 29-én eltemették dr. Juhász István nyugalmazott állatorvost Sajószentpéteren.

Augusztusban templomunk új úrasztali és karzati terítővel szépült. Isten áldása legyen a jószívű adakozók életén.

Szeptember 3-án újkenyéri úrvacsorával éltünk. A szent jegyeket Lukács Lajos és családja adta Isten dicsőségére.

Október 1-én egy magát megnevezni nem kívánó nyugdíjas házaspár 100.000.- forintot adott Isten dicsőségére.

Október 13-án két lovas kocsival érkeztek Sajózlászlófalváról az óvodás szüreti felvonulók, akik szép, színvonalas műsort adtak.

Október 20-án temették el Brückler Ottó 78 évet élt atyánkfíát.

Október 22-én istentisztelet után ünnepi műsorral emlékeztünk meg az 50 évvel ezelőtti magyar forradalomról és szabadságharcról hittanosaink, presbíterünk szolgálatával. Az ünnepségen megkoszorúztuk kopjafánkat.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Drótposta:

varadyzsolt@gmail.com
Telefon: 48/424-570
30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:

**[http://www.parokia.hu/
template2.php?id=871](http://www.parokia.hu/template2.php?id=871)**

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

Ára: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket a fenti címre
kérjük.

XIV. évfolyam 1. szám

(31. szám)

2006. október